

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Ondřeje Mrákoty a Michala Bobka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/7, Praha 7 – Holešovice, ve věci ochrany před nezákonným zásahem - blokováním datové schránky žalobce, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15.2.2023, čj. 9 A 102/2022-13,

t a k t o :

- I. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou u městského soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který prý spočívá v tom, že žalovaný od 6. 11. 2022 trvale blokuje přístup k datové schránce žalobce. Žalobce požaduje, aby soud určil, že blokace datové schránky je nezákonná, a přikázal žalovanému, aby obnovil stav před zásahem. V průběhu řízení o žalobě požádal žalobce o osvobození od soudního poplatku za podání žaloby. Městský soud však napadeným usnesením žádosti nevyhověl a od soudního poplatku žalobce neosvobodil.

[2] Proti usnesení městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost (*datovou schránkou, pozn. NSS*), ve které městský soud kritizuje a obviňuje ze svévole, lži či vydírání. Vedle toho však lze z kasační stížnosti rozeznat, že podle stěžovatele po něm chtěl městský soud např. doložit údaje, které jsou irelevantní, popřípadě které doložit nemůže, neboť je nevynakládá (například náklady na bydlení).

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] V kasační stížnosti stěžovatel navrhnul, aby mu NSS ustanovil zástupce. NSS připomíná, že tato kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě nekončí. Stěžovateli tedy nevzniká poplatková povinnost a stěžovatel nemusí být zastoupen advokátem (usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, body 30-31). Nynější věc, tj. spor o osvobození od soudního poplatku, nadto není ani nijak složitá a stěžovatel je zkušeným účastníkem podobných sporů. Proto NSS stěžovateli zástupce neustanovil (výrok I.).

[5] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být od soudních poplatků usnesením předsedy senátu osvobozen účastník, *který doloží, že nemá dostatečné prostředky*.

[6] Jak již NSS mnohokrát uvedl, tvrzení stěžovatele ohledně existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků musí být vždy věrohodné a úplné; v opačném případě totiž vyhovět žádosti o osvobození od soudních poplatků nelze (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2009, čj. 1 As 39/2009-88, č. 1962/2010 Sb. NSS, bod 35 a navazující judikaturu). Je na účastníku řízení, aby svou situaci soudu dostatečně konkrétně popsal, projevil zákonem požadovanou aktivitu a svá tvrzení doložil. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS, taktéž z nejnovějších rozsudků např. rozsudek ze dne 3. 3. 2023, čj. 2 As 33/2023-13, bod 11). Žadatel pochopitelně může nedostatek prostředků pro zaplacení soudního poplatku prokazovat i jinak, než řádným vyplněním pravidelně zasílaného formuláře, ovšem vždy tak, aby to poskytlo úplný obraz o žadatelových majetkových a osobních poměrech (srov. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 Ans 15/2012-15).

[7] V nynější věci se stěžovatel o svých majetkových poměrech vyjádřil již v žalobě, kde uvedl, že má trvalý pobyt na obecním úřadu, žádný majetek nemá a jeho jediný příjem je příspěvek na živobytí ve výši cca 150 Kč na den (k čemuž předložil poštovní poukázku na částku 4260 Kč z měsíce října 2022). Žádné výdaje nevyčíslil, uvedl pouze, že jako člověk bez obydlí výdaje na bydlení nemá, výdaje na stravu nelze vyčíslit a ani s ostatními (rovněž nevyčíslenými) výdaji nepřesahují výši jeho pravidelného příjmu. Městský soud následně stěžovateli zaslal k vyplnění formulář o majetkových poměrech (a poučil jej o tom, že jinak rozhodne na základě obsahu spisu), stěžovatel však poté nijak nereagoval.

[8] Podle NSS městský soud stěžovatele neosvobodil od soudních poplatků správně. Především městský soud zcela správně zhodnotil, že stěžovatel své výdaje v podstatě nijak konkrétně nepopsal (a pochopitelně poté ani nedoložil). Městský soud si proto skutečně nemohl udělat úplnou představu o stěžovatelových majetkových poměrech. Stěžovateli nic nebránilo uvést alespoň průměrnou výši jeho výdajů např. na stravování či jiné služby, případně věrohodně vysvětlit, jakým způsobem si zajišťuje bydlení či jiné potřeby (srov. opět jen z poslední doby podobně rozsudek v jiné věci stěžovatele ze dne 1. 3. 2023, čj. 6 As 291/2022-11, bod 7). Důvodný naopak není stěžovatelův odkaz na rozsudek ze dne 26. 4. 2013, čj. 6 As 12/2013-15, ve kterém NSS posuzoval tvrzení několika osob, které přesvědčivě a věrohodně popsaly vyznávání „freganismu“ jako životního stylu. Nic takového totiž stěžovatel v nynější věci netvrdil. Korektní je i úvaha městského soudu, že

pokračování

stěžovatelem poskytnuté údaje neosvětlují např. používání datové schránky, byť přesnější by bylo odkázat na soudům známé velké množství soudních sporů, které stěžovatel skrze datovou schránku vede (k tomu srov. obdobně rozsudek v další věci stěžovatele ze dne 23. 2. 2023, čj. 2 As 9/2023-10, bod 22). Již jen proto, že stěžovatel neuvedl nic konkrétního o svých výdajích, mohl městský soud jeho žádost zamítnout.

[9] NSS též dodává, že v nynější věci městský soud *nezaložil* rozhodnutí o neosvobození od soudního poplatku na tom, že stěžovatel zneužívá institut osvobození od soudních poplatků (naopak na četnou judikaturu právě k činnosti stěžovatele odkázal jen nad rámec výše zmíněných důvodů, srov. bod 11 napadeného usnesení). Nynější spor se totiž skutečně na první pohled liší od jiných sporů stěžovatele (typicky s Českou advokátní komorou), které se popsáním zneužíváním osvobození od soudních poplatků vyznačují.

[10] Konečně NSS do budoucna stěžovatele upozorňuje, že již v minulosti si v případě jiného stěžovatele vyhradil možnost nereagovat na kasační stížnosti, které jsou jen pouhým „nosičem“ vulgarit a slouží především k urážení soudů a soudců. Taková podání nepoživají právní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2021, čj. 10 As 380/2021-13, bod 6).

[11] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (výrok II., § 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v dalším řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu